

K 792/O 47

ВАЛЕНТИН

И

ВАЛЕНТИНА

Съвременна история в две части, с пролог
от МИХАИЛ РОШЧИН

МИНУВАЧЪТ: Как да формулирам? Вие знаете ли каква е тя? Както е писал Александър Блок: „Като тъга, като страст, като огненица идва безумието на любовта“. Вие само разберете правилно . . . Ето да предположим — човек си има семейство, дом, две дъщери . . . Всичко е прекрасно и жената е прекрасен човек . . . Браковете, както казват, се сключват в небесата и този брак също . . . Но изведнъж нещо се случва. Защо? Откъде? Никой не знае . . . Любов? . . . Да, това е почти болезнено състояние, натрапчива идея, когато мислиш само за едно нещо. За нея. Навсякъде е тя и това е; всичко останало е излишно, досадно и ти се вглеждаш, чакаш . . . да я видиш, само да я видиш, повече нищо не искаш, иначе ще се побъркаш! . . . Любов — това е магьосничество, това е тази близост когато като сложиш ръката на рамото на човека, като го хващаш за ръката, като го докосваш и — край! Разбираш, че това е твое, завинаги твое, каквото и да стане. Разбирате ли? . . . Какво да се прави тогава? . . . Любов и страст — те си приличат, но са съвсем различни. Разбирате ли? Любовта е прекрасно нещо! Тука има и ликуване, и щастие, и тревога, и жажда, и страх да не загубиш всичко, и хиляди комплекси и мъчителната мисъл: как да бъде? Какво да се прави? Ти говориш невероятни думи, думи, които никогa не си казвал и на тебе ти казват точно такива думи и ти вярваш, веднага вярваш, че тя на никого до сега не ги е казвала . . . Искаш да я видиш, да видиш, повече нищо . . . Да провериш, да се убедиш, пак да изпиташ това, което е било . . . Къде си ти, къде си ти? и преставаш да ядеш, да спиш, нищо не чуваш, ти си като стрела: тетивата е отпусната и ти летиш. В това има усещане за удар, за катастрофа: животът си тече, вървят трамваи, и ти пиеш чай и изведнъж — бомба, взрив, всичко е отнесено от взривната вълна . . . Като влак, който излиза от тунел: всички дремят, клатят се, четат вестници и изведнъж — слънце, небе, реката блести . . . Разбирате ли? Но това не е всичко! Любовта — това е, когато човек разбира другия, когато той прави така, че да зарадва и ошастливи другия. Тя идва, а на тебе ти е радостно да гледаш как идва тя. Тя ти казва: „Искаш ли дати родя син?“ „Да“ — казваш ти без заекване, защото ти е ясно, че това трябва да направи само тя. Любовта — това е, когато от нищо не те е срам, нищо не ти е страшно, разбиратели? Когато няма да те подведат, няма да те предадат . . . Не, това не може да се разкаже, за всичко не може да се разкаже . . . Е, извинявайте, аз май много се разприказвах. Извинявайте . . .

К 1984

761-3

207

ВАЛЕНТИН И ВАЛЕНТИНА

от МИХАИЛ РОШЧИН

постановка

ГЕОРГИ ДЮЛЯНОВ

Художник: Г. Христов Музикално оформление: И. Ръждов

Хореография и пластика: Леон Леонов

ДЕЙСТВУВАЩИ ЛИЦА И ИЗПЪЛНИТЕЛИ:

ВАЛЕНТИН

Юлиян Петков
Младен Пенков
Сашо Георгиев

ВАЛЕНТИНА

Даннела Владимирова
Дарина Петкова

МАЙКАТА на Валентина

Жана Матеева
Мария Бодуркова

БАБАТА

Иванка Цветкова
Пенка Минева

ЖЕНЯ

Радимира Иванова
Румяна Петкова

ЛИЗА, майката на Валентин

Емилия Дамянова
Кичка Маркова

МАША

Диана Тошева
Велислава Викторова

ДИНА

Магдалена Панайотова
Росица Йорданова

КАТЮША

Адриана Топалова
Гергана Георгиева

РИТА

Иванка Рашкова
Татяна Йорданова

ГУСЕВ

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

Петър Танев
Петър Терзиев

120000868554

ВОЛОДЯ

Левон Багдасарян
Димитър Чизмаров
Мишо Маринов

ОЧИЛАТКАТА

Анелия Савова
Недка Иванова

КАРАНДАШОВ

Иван Ламбев
Левон Багдасарян

БУХОВ

Александър Йорданов
Илко Йорданов
Юлиян Петков

ПЪРВИ СТУДЕНТ

Иван Ламбев
Сашо Георгиев

ВТОРИ СТУДЕНТ

Александър Йорданов
Младен Пенков

ТРЕТИ СТУДЕНТ

Илко Йорданов
Леонид Иванов
Мишо Маринов
Владимир Марков

МИНУВАЧЪТ

Бяно Бенков
Димитър Чизмаров
Петър Танев

съпругата на Минувача

Емилия Иванова
Кичка Маркова

Младите

Алеко Цветков
Ирена Флорова

Четвърта постановка на Работническия театър, посветена
на XII Световен фестивал на младежта и студентите
в Москва — 1985 г.

Премиера на 20 юни 1985 г.

447918